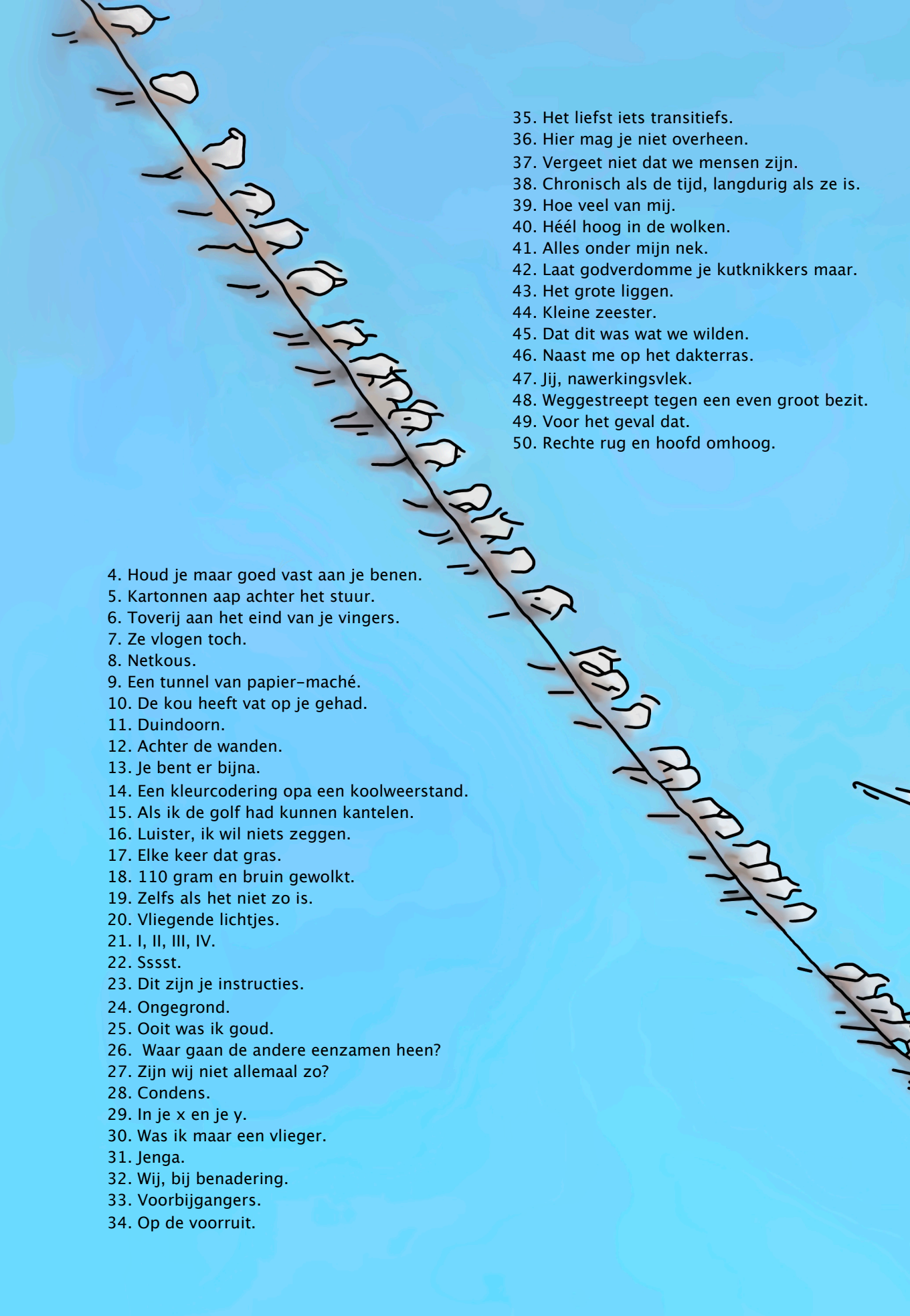

Mah

-
4. Houd je maar goed vast aan je benen.
 5. Kartonnen aap achter het stuur.
 6. Toverij aan het eind van je vingers.
 7. Ze vlogen toch.
 8. Netkous.
 9. Een tunnel van papier-maché.
 10. De kou heeft vat op je gehad.
 11. Duindoorn.
 12. Achter de wanden.
 13. Je bent er bijna.
 14. Een kleurcodering opa een koolweerstand.
 15. Als ik de golf had kunnen kantelen.
 16. Luister, ik wil niets zeggen.
 17. Elke keer dat gras.
 18. 110 gram en bruin gewolkt.
 19. Zelfs als het niet zo is.
 20. Vliegende lichtjes.
 21. I, II, III, IV.
 22. Ssst.
 23. Dit zijn je instructies.
 24. Ongegrond.
 25. Ooit was ik goud.
 26. Waar gaan de andere eenzamen heen?
 27. Zijn wij niet allemaal zo?
 28. Condens.
 29. In je x en je y.
 30. Was ik maar een vlieger.
 31. Jenga.
 32. Wij, bij benadering.
 33. Voorbijgangers.
 34. Op de voorruit.

35. Het liefst iets transitiefs.
36. Hier mag je niet overheen.
37. Vergeet niet dat we mensen zijn.
38. Chronisch als de tijd, langdurig als ze is.
39. Hoe veel van mij.
40. Héél hoog in de wolken.
41. Alles onder mijn nek.
42. Laat godverdomme je kutknikers maar.
43. Het grote liggen.
44. Kleine zeester.
45. Dat dit was wat we wilden.
46. Naast me op het dakterras.
47. Jij, nawerkingsvlek.
48. Weggestreept tegen een even groot bezit.
49. Voor het geval dat.
50. Rechte rug en hoofd omhoog.

-
-
51. Een beetje pril.
 52. Zo zie je maar.
 53. Jij met je stomme kippen.
 54. Een meisje.
 55. Donna.
 56. Sloddervos.
 57. Kroelpoesje.
 58. Kármánlijn.
 59. Weg: een plek.
 60. Er kan je niks gebeuren.
 61. De rest is droesem.
 62. Van binnen geschild.
 63. Dag blad. Dag plant. Dag mam.
 64. In haar lacune.
 65. Jampotglazen & pinchos.
 66. Alle tijd nog om te twijfelen.
 67. Bleke radar.
 68. Een beetje flapperend.
 69. Laat ons in elkaar zakken.
 70. Zoveel spijt.
 71. Wat ik je nooit vertelde.
 72. God, de guppy's en de golven.
 73. Ik laat mezelf wel binnen.
 74. Het risico van liefde.
 75. Langs de larynx.
 76. Mamma.
 77. Ben je daar nog?
 78. In een stapeltje op de tafel.
 79. Een ander woord voor mijn naam.
 80. Of je moet geen omelet willen.
 81. Veestapels.
 82. Broeden op bevroren eieren.
 83. Bajau.
 84. Van nog voor het verwoesten.
 85. Lege ruimte in mijn buik.
 86. Het veld dat ons verbindt.
 87. Maar van de liefde weet ik niets.
 88. Eve gitmeme izin ver.
 89. Binnen de spanwijdte van onze armen.
 90. Schrödinger's impasse.
 91. Tussen de plooiën.
 92. Minnen tussen gruis en grind.
 93. Er was een witte pauw die zong.
 94. De schaduwzijde van de maan.
 95. Beloof me dat het nooit meer goed komt.
 96. Man in mijn haar.
 97. Utopia.

HOUD JE MAAR GOED VAST AAN JE BENEN

Als ik op jouw navel druk, waar
voel jij dat dan?
In welk dorp?

In welke stad?
Of hang je nog steeds
tussen twee werelden in

met langwerpige gele machines
die in je ruggengraat graven
en eten

van al je goede gedachten?
Ik twijfel
(en dat spijt me)

aan de geloofwaardigheid van je raketten,
je ruimteschepen,
dan

vogels,
de zachte delen
van mensen –

KARTONNEN AAP ACHTER HET STUUR

Aan de oever
bij het water
wonen niet de echte mensen,

daar drinken ze kartonnen thee
uit een kartonnen beker, geknipt uit een kartonnen tekening
met een kartonnen

schaar.
Zie je het verkeer op straat?
Er rijdt een platte aap

in een platte taxi
die mensen aanspreekt met zijn platte tong
en

praat.
"Geloof niet alles
wat ze zeggen.

De perzik: zij ruikt nergens naar, maar
haar kleuren
zijn net echt.

Binnen de parameters van ons digitaal bestaan.
kun je alles wat je wilt
bedenken,

zolang je zelf
nog maar een hoofd hebt
met inhoud.

TOVERIJ AAN HET EIND VAN JE VINGERS

Zo kruipt de zon in de stenen:
jij om mij heen, je jas
stevig dicht.

Dit zijn de mooie dingen: toverkracht
aan het eind van je vingers, licht
dat hapt naar lucht

en wij
die wringen
in elkaar, je tong zacht aan

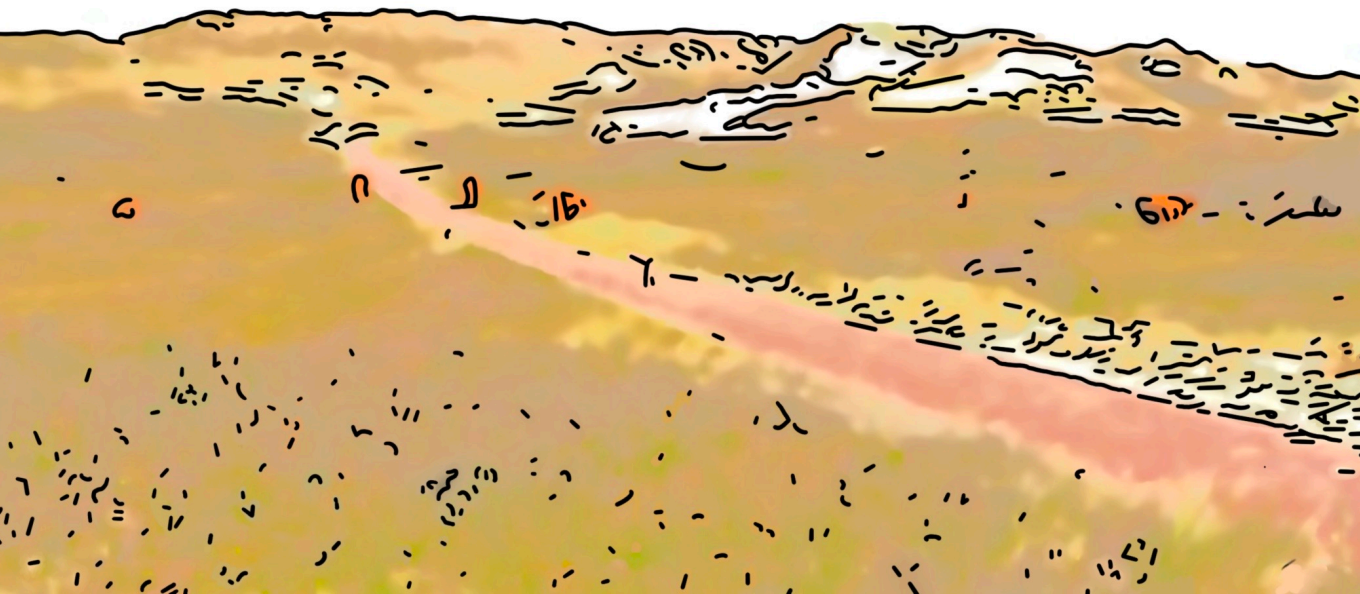
tegen de mijne.
Deze uitgestrekte zomer
is toch al waar wij zo naar verlangden? Kom.

Kom,
haal mijn lichaam uit de afstand,
de lichte puls

tussen mijn schede.
Als je je niet beweegt
kun je haar horen.

Zo klinkt zweet, een trilling,
de stille kreet.
Ja.

Ze wil alles.

ZE VLOGEN TOCH

tot het einde van de wind
waar vleugels vat verliezen op de storm
en ledematen los

schieten.
Er blies
geen lucht meer onder hun veren

door en ze vielen en vielen
en vielen weer en er
plakte pek aan hun vogelpoten,

want ze wisten niet dat er
teer ligt op de golven, dat
meeuwen

maar zo lang kunnen zweven
tot ze
neer moeten komen.

NETKOUS

Dat, lieve mensen,
is wat ze u vertellen:
hoe alles eigen plek heeft,

dat u de plaats kent van degene
die onvindbaar is.
Ligt ze achter neonlichten,

schreeuwend
met haar rode stem
in de seksboot aan de kade,

die lage vrouw langs de straat
met nog lagere mannen
aan haar water, daar

waar haar naam nooit wordt benoemd,
verzinsel is,
zij altijd speelt

in donkere stukken,
geboeid aan de maan
met de zwarte rafels

van haar kousen?

Dit is wat ze u doen geloven:
ze volgen haar
tot aan de oudste kanten van de nacht,

maar ik vond haar,
zwaaiend aan de netten
die ze opknapte voor de zeeman

toen hij de vissen achterna zat.
Dat is wat ze u vertellen:
hoe alles eigen plek heeft,

dat u de plaats kent van degene
die onschendbaar is,
maar wat?

Wat als onder klauwen op de grond
niemand ooit het donker ziet
en alles

hier een schaduw heeft
behalve die hongerige rat
en zijn vermiste

vrouwen?

EEN TUNNEL VAN PAPIER-MACHÉ

Op spoor twee:
een vrouw op leeftijd,
klakkend met haar tong,

een stok voor houvast
aan de grond,
maar vandaag vertrek ik zonder haar

kordate pas. Laat de wereld
maar de wereld en de stad
in je bagage

staan op het perron
en houd je aan de ijzeren paal vast,
niet te dicht

bij de uitgang.
Mijn trein is een geheim op zolder:
blauw en geel,

rechttoe, rechtaan,
en om vijf over zeven sluit de deur,
dan komt het grote

verdwijnen, zullen
de langs snellende lijnen
haar frêle lichaam ervan overtuigen

dat het nog beweegt:
achteruit, vooruit,
allemaal

tegelijk.

DE KOU HEEFT VAT OP JE GEHAD

Nu jij hier niet meer bij me bent
vraag ik me af
of ik je wel

genoeg heb liefgehad.
Heb ik je handen
zacht gehouden en de was

op kleurvoorkeur gelegd?
Stonden
je sloffen dicht genoeg

om er je voeten in je vouwen,
nauw
aan het bed?

Op je hand zijn nerven zichtbaar,
een ader,
bijna tastbaar, blauw,

zoals de dingen ie jij vast hield
in je palm: zee, kaas,
saffier, de uil

die 's nachts de wacht hield, nu:
de kou
die vat kreeg

toen je sliep.

